

Dla osiągnięcia tego celu oparła reprezentacya projekt ustawy na przymusie wodociągowym t. j. na obowiązku właścicieli domów połączenia swych realności z miejskim wodociągiem i na wprowadzeniu podatku gminnego od czynszów najmu do wysokości 7%.

Wysokość podatku wodociągowego uzasadnił Magistrat obliczeniem, że według wykazu urzędowego suma czynszów wynosiła w roku 1908 okragło 3,000.000 K, z których 7% podatek wodociągowy przyniesie 210.000 K.

A gdy wydatki jak poprzednio wykazano wyniosą 233.000 K, przeto okaże się jeszcze brak 23.000 K, które spodziewa się Magistrat z łatwością znaleźć w opłatach za wodę z zakładów publicznych, jak koszar, urzędów i t. p. nie opłacających podatku domowo-czynszowego, z opłat za wodę dla celów przemysłowych i budowlanych, oraz za zużycie wody ponad zapłaconą podatkiem ilość wody.

Na powyższych podstawach oparta przez Radę miejską uchwalona, a przez Wydział Rady powiatowej zatwierdzona ustawa, zawiera w §. 5. postanowienie nieco odmienne od postanowień zawartych w ustawach w ostatnich latach uchwalonych, odnośnie do ilości wody, jaką za opłatą podatku wodociągowego mieszkańcom wolno pobierać.

Gdy bowiem w kilku ustawach uchwalonych i sankcyonowanych wyznaczoną jest ilość wody na głowę i dobę, w projektowanej ustawie jest przewidzianą opłata za nadwyżkę zużytej wody ponad ilość odpowiadającą podług ceny taryfowej opłacanemu podatkowi wodociągowemu.

Wydział krajowy otrzymawszy uchwalony przez Radę miejską projekt ustawy i widząc, że nie jest zgodny co do treści z dyrektywami zawartymi w reskrypcie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 25. sierpnia 1909 l. 25.941, a ustalonych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem Skarbu przy sposobności wyjednania Najwyższej Sankeyi dla projektów ustaw Nowego Sącza, Tarnowa i Rzeszowa, zwrócił ten projekt reprezentacyi miasta.

Zmodyfikowany ponowną uchwałą Rady miejskiej projekt ustawy zastósowany jest na ogół do żądań Ministerstwa spraw wewnętrznych z wyjątkiem dwóch punktów zasadniczych, mianowicie ograniczenia do lat 10 czasokresu, w ciągu którego gmina ma prawo poboru podatku gminnego od czynszów najmu i zmiany postanowienia §. 5. lit. c) co do pobierania opłaty za nadwyżkę wody.

Stanowisko Rady miejskiej uzasadnił obszernie Magistrat w relacyi z 15. września 1910 l. 26.600, wykazując, że skoro gmina na pokrycie kosztów tak wielkiej inwestycyi musi zaciągnąć pożyczkę amortyzacyjną długoterminową, musi mieć zapewnione opłaty, z których ma uzyskać fundusze potrzebne na opłacanie rat amortyzacyjnych na cały czas spłaty pożyczki, bo to jedynie zapewnia pożyczce pożądane bezpieczeństwo i w ogóle umożliwia jej zaciągnięcie.

Co do postanowienia dotyczącego sposobu oznaczenia i przyznania wolnego od opłaty minimum wody w wodociągu, uważa Magistrat proponowany w ustawie sposób za najłatwiejszy do przeprowadzenia, jako oparty na najpewniejszych podstawach i najsprawiedliwszy.

Wydział krajowy przedkładając uchwalony przez Radę miejską projekt ustawy do przyjęcia, przyznaje powyższej argumentacyi słuszność i zatrzymuje w § 5. projektu ustawy postanowienia proponowane przez Radę miejską.

Komisya gminna rozpatrzywszy przedłożenie Wydziału krajowego, stwierdza przedewszystkiem, że sprawa budowy wodociągu była przez zarząd miasta wszechstronnie obmyślana i z wielką przezornością traktowaną, czego dowodem liczne badania i ekspertyzy, które służyły reprezentacyi miasta za podstawę do ostatecznej decyzyi.

Należy też przyznać słuszność wywodom Magistratu, na których się oparła Rada miasta przy uchwalaniu projektu ustawy popartym w sprawozdaniu Wydziału krajowego.

To też Komisya gminna zgodnie ze sprawozdaniem Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

./. załączony projekt ustawy.

Przewodniczący:

Bojko.

Sprawozdawca:

Sare.

Ustawa

z dnia o obowiązku właścicieli domów w kr. woln. mieście Przemysłu połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu gminie król. woln. m. Przemysła na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie i utrzymanie miejskiego wodociągu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy król. woln. m. Przemysła, obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub na dotyczącym placu połączyć dom swój z tym wodociągiem. Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić podług przepisów regulaminu technicznego (§. 9.) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§. 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub na odnośnym placu. — Jeżeli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę. Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§. 3.

Koszta doprowadzenia wody od wodociągu miejskiego aż do granicy realności ponosi gmina król. woln. m. Przemysła, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności, gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości jednego metra poza wodomierz na koszt właściciela. — W domach, w którychby nie było wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności gmina wykona na koszt właściciela.

§. 4.

Gdyby koszta urządzenia wodociągowego wewnątrz domu i połączenia z wodociągiem miejskim były w stosunku do war-

tości domu za wysokie, może Rada miejska uwolnić właściciela od obowiązku w §. 1. ust. 1. określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę zapewnione jest z powodu bliskości studni publicznej wodociągowej.

Koloniom robotniczym i właścicielom domów o charakterze wiejskim może Rada miejska zezwolić na urządzenie ich kosztem wspólnych studzien wodociągowych, zamiast łączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

W obu tych wypadkach obowiązek opłaty podatku wodociągowego pozostaje w mocy.

Przeciw wymienionym w tym paragrafie uchwałom Rady miejskiej nie przysługuje prawo wnoszenia rekursu.

§. 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, utrzymania i administracji wodociągu miejskiego, tudzież ewentualnego rozszerzenia sieci rur wodociągowych przysługuje gminie m. Przemysła:

a) prawo pobierania przez lat 50 począwszy od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny w obrębie gminy podatku gminnego aż do wysokości siedmiu procentów od zeznanego i przez Władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej;

b) prawo pobierania opłaty za spotrzebowanie wody w budynkach niepodlegających podatkowi domowo-czynszowemu jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p., dalej na cele budowlane według ilości spotrzebowanej wody i ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie;

c) opłaty za nadwyżkę zużytej wody ponad ilość odpowiadającą podług ceny taryfowej opłacanemu podatkowi wodociągowemu;

d) opłaty za używanie wodomierzy.

Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b) c) nie obciążają realności, które z powodu braku rur lub studni wodociągowych w ich pobliżu nie mogą z wodociągu korzystać, dopóki ten stan istnieje.

W wypadkach uwzględnienia godnych może Rada miejska dla poszczególnych lokalności obniżyć wyjątkowo wysokość podatku wodociągowego (§. 5 a).

Odpisanie państwowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia pomieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego a).

§. 6.

W granicach zakreślonych §. 5 a) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§. 5 b i c) ma Rada miejska ustanowić co lat 3 wysokość gminnego podatku wodociągowego (§. 5 a).

§. 7.

Podatek gminny (§. 5 a), opłaty za używanie wody, (§. 5 b i c) i opłatę za używanie wodomierzy (§. 5 d) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody.

Właściciele realności względnie uprawnieni zarządcy winni imieniem gminy pobierać i uiszczać podatek gminny (§. 5 a) i odpowiadają gminie za ten podatek.

Oplaty za używanie wody i wodomierzy (§. 5 b, c, d) ściągane będą wprost od pobierających wodę lub od tych, na których żądanie Zakład wodociągowy wody dostarcza.

Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin.

§. 8.

Podatek gminny i opłaty wymierza i ściąga Magistrat przez organa gminne, w razie zaś nieuiszczenia ich w terminie oznaczonym w regulaminie, ściągnięcie nastąpi albo po myśli §. 4. ces. rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 Dz. u. p. Nr. 96. na podstawie wykazu zaległości, potwierdzonego przez władzę polityczną I. instancji, albo w drodze sądowej.

§. 9.

Regulamin techniczny (§. 1.), taryfa opłat (§. 5 b i c), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§. 7.) i wogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy, jak również taryfę opłat za używanie wodomierzy (§. 5 d) uchwali Rada miejska, uchwała ta jednak wymaga do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może też nastąpić zmiana regulaminu, taryfy i rozporządzeń wykonawczych.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi Skarbu.
